

[Henning Philipson.]

bl. a. en af årsagerne til, at det forekom mig rimeligt, at man også greb ind med dette bygge- og anlægsstop i den private sektor.

Når hr. Kaj Hansen siger, at det, det for ham og hans parti drejer sig, ikke er at få flere servicestationer osv., så er jeg da ikke i tvivl om, at det er rigtigt. Det ændrer bare ikke noget ved, at det forslag, som hr. Kaj Hansen har fremsat, foreslår:

„... at ophæve restriktionerne for private byggearbejder som indført ved boligministeriets bekendtgørelse nr. 527 af 4. oktober 1973 om regulering af visse private byggearbejder“.

Hvis restriktionerne — som hr. Kaj Hansen og hans parti foreslår — ophæves, så får det det resultat, som jeg gjorde opmærksom på før. For det første, at vi får en boom på parcelhusområdet, som betyder, at vi ikke kan få den nødvendige arbejdskraft til det almenyttige byggeri i det omfang, der måtte kræves. For det andet, at man vil opleve en tilsvarende boom i de ting, bl. a. servicestationer og andet, som hr. Kaj Hansen ikke ønsker, og som han ikke havde til hensigt med sit forslag.

Jeg er helt enig med hr. Svend Jakobsen i hans bemærkninger om problemerne i det almenyttige byggeri. De har ingen relation til dette bygge- og anlægsstop.

Ordføreren for forslagsstillerne (*Kaj Hansen*) (DKP):

Først vil jeg gerne sige til hr. Bendix, at jeg synes, handeligt ty afslører sin politiske vurderingsevne, når han mener, at et spørgsmål som dette kunne vi have rejst i spørgetiden til ministeren. Det tyder på en fantastisk mangel på jordforbindelse dels med, hvad der foregår i dansk erhvervsliv, dels med den trussel, mange bygningsarbejdere står over for.

Jeg vil gerne sige til hr. Henning Philipson, at anlægs- og byggestoppet er et barn af socialdemokratiet og SF. Vi kan da til nød forstå, at de forsvarer det i en tid, hvor de selv har indflydelse på administrationen

af det, men nu er forældreretten jo overgået til en venstregering.

Der er lige fra boligministerens side gjort opmærksom på, at det er meningen, at byggeriet skal ned, at det er meningen, at der skal skabes arbejdsløshed i byggefagene i håb om, at denne ledighed kan overføres til industrien. Det er jo kommet ganske klart til udtryk her. Jeg forstår heller ikke, at hr. Svend Kragh Jakobsen kan have en så fantastisk tillid til, at venstregeringen vil administrere dette byggestop efter de samme præmisser som socialdemokratiet og SF. Det er kommet klart til udtryk her i debatten, at for venstregeringens vedkommende er det besparelser, det drejer sig om. Der er nævnt et tal på 400 mill. kr. for 1973—1974 og det samme for 1974—1975. Det er altså fra regeringens side et spørgsmål om besparelser, et spørgsmål om at tvinge byggeriet ned, et spørgsmål om at skabe arbejdsløshed, som skal virke forbrugsbegrænsende. Det passer som hånd i handske til venstregeringens politik, men det kan da ikke være opgaven for socialdemokratiet at medvirke til noget sådant. Det må da være opgaven at fratage venstregeringen den bemyndigelse, den har fået og udnyttet på denne måde.

Jeg vil gerne medgive hr. Svend Kragh Jakobsen, at det skyldes ikke anlægs- og byggestoppet, at det almenyttige byggeri er faldet. Jeg vil også gerne spørge hr. Henning Philipson, om ikke han mange gange har oplevet i denne sal, at når man ophæver én lov, så skal man vedtage en anden. Og det, man i stedet for anlægs- og byggestoppet skal vedtage, er en virkelig lov, som gennemfører en langtidsplanlægning både for boligbyggeri og for anlægsarbejder.

Så vil jeg gerne til en af ordførerne, der var heroppe og sige, at kommunisterne var tilhængere af planlægning, sige: ja, vi er absolut tilhængere af planlægning og af planøkonomi, men vi vil meget have os frabedt, at dette anlægs- og byggestop på nogen som helst måde skal betragtes som et stykke planlægningsarbejde eller planøkon-